

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

HEKSENZIEKTE

Toneelspel voor kinderen

door

Rob Bracke

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2011

Nr.3075

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

<p>Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk <i>HEKSENZIEKTE</i> op te voeren moet de naam van auteur <i>ROB BRACKE</i> vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.</p>

Wettelijk depot D/2011/220/017
ISBN 978-90-385-11450

© 2011 Toneelfonds J. Janssens/Rob Bracke
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleevuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(18 spelers)

OPPERHEKS

FRODIE, de baas van het vuur :

LOTUS, een zieke heks :

ASTER, heks :

BEGONIA, heks :

CHRYSANT, heks :

DAHLIA, heks :

EDELWEIS, heks :

FRESIA, heks :

SISI, koningin:

ANGÈLE, haar hofdame :

BODA, echtgenote van tovenaar Casanova :

IGORIA, dochter van Boda en Casanova :

JEF, bewaker 1 :

JOS, bewaker 2 :

OMA RIEN :

VLEESETENDE STRUIK :

DRAAK :

DECOR

Daar het stuk in bosrijke omgeving speelt volstaan enkele bomen en struiken, een bankje en enkele opkomstmogelijkheden aan beide zijden van de scène. Verder kan men gebruik maken van zetstukken voor o.m. het kasteel, de bomen waaraan Sisi en Angèle vastgebonden staan, de huiskamer van oma Rien enz...

REKWISIETEN

Een zitbankje voor Sisi en Angèle
Een handtas met flesje drank en twee glazen én koekjes voor Angèle.
Flesje en zakdoek voor Boda
Spinnenweb (bijv. engelenhaar) voor heks Lotus
Dagblad (heks Aster)
2 gsm toestellen voor Frodie en de opperheks
Kasteel in karton
2 kartonnen bomen
2 touwen
2 wapens (speelgoedgeweren) voor de bewakers
Doosje lucifers voor Boda
Stoel voor oma Rien
Motorhelm voor oma Rien
Flesje met toverdrank, meegebracht door oma Rien.

KORTE INHOUD

Heks Lotus is in aanraking gekomen met een vleesetende struik en heeft hierdoor een dodelijke ziekte opgelopen. Haar heksencollega's willen haar helpen en roepen de hulp in van Frodie, de baas van het vuur, want die zou een geneesmiddel kennen om die arme Lotus te helpen. De opperheks trekt dan met Frodie op weg naar zijn oma Rien, want zij kan het geneesmiddel bereiden. Onderweg beleven ze nog enkele avonturen met o.m. een vuurspuwende draak, de vleesetende struik en Boda, een boze vrouw die de koningin en haar hofdame gevangen houdt en wil vermoorden... Maar Frodie is verliefd op de koningin en onverwachts krijgt hij nu de kans om haar te redden uit de handen van boze Boda. Uiteindelijk zal heks Lotus kunnen geholpen worden en eindigt alles in feestvreugde.

Dit toneelstuk is gebaseerd op een verhaal dat mijn kleindochter Margot schreef op achtjarige leeftijd.

(Als het licht inkomt is de scène leeg en er klinkt vrolijke muziek. Dan komen koningin Sisi en haar hofdame, Angèle, op.)

SISI : Laat ons hier even gaan zitten, Angèle. We hebben al een hele lange wandeling achter de rug, dus hebben we wel een rustpauze verdiend.

ANGÈLE : Zeer zeker, majesteit. We zijn al ruim een uur onderweg. Pffff, mijn voeten doen al een beetje pijn.

SISI : Dan denk ik dat je de verkeerde schoenen hebt aangetrokken. Ja, hofdames zijn het natuurlijk niet gewoon om zulke grote wandelingen te maken...

ANGÈLE : U noemt dit een wandeling, majesteit, maar eigenlijk is dit een zoektocht! Of niet soms?

SISI : Zo zou je het kunnen noemen. Een zoektocht naar mijn goede vriend Frodie. Ik weet zeker dat hij hier ergens woont maar ik ben zijn adres en gsm nummer verloren...

ANGÈLE : Tja, zo kunnen wij nog lang zoeken. Zouden we toch niet beter terugkeren naar het paleis en die gegevens gaan opzoeken? Of laat een opsporingsbericht verschijnen: Gezocht: jongeman die Frodie heet en waarop koningin Sisi een beetje verliefd is...

SISI : Verliefd? Verliefd... ach wat, Frodie is gewoon een jongen waarmee ik fijn kan praten.

ANGÈLE : Ja, dat geloof ik best. Ik vind hem ook wel aantrekkelijk maar ik ben natuurlijk al véél te oud voor hem... enfin, ik bedoel.. hij is meer uw leeftijd, nietwaar majesteit?

SISI : We zijn precies even oud. Of nee, Frodie werd in de ochtend geboren en ik pas in de late namiddag.

ANGÈLE : Dezelfde dag?

SISI : Precies! En ook hetzelfde jaar.

ANGÈLE : Wat een toeval. Maar hoe hebt u hem eigenlijk leren kennen?

SISI : Zomaar in mijn paleis. Plots stond hij voor mijn troon waarop ik toevallig een beetje zat te rusten. Jij was ziek geworden en Frodie was jouw vervangster gewoon knal voorbij gelopen want hij moest en zou de koningin spreken! Ja, ja, lef heeft hij alleszins wel!

ANGÈLE : Maar mij zou hij toch niet zomaar voorbij gewandeld zijn, dat zweer ik u!

SISI : Ach, die jongen had helemaal geen kwade bedoelingen. Hij kwam alleen vragen of ik dit bos wou uitroepen tot nationaal beschermd gebied.

ANGÈLE : Vandaar dat u weet dat hij hier ergens moet wonen?

SISI : Uiteraard. Ik wou daarom dit bos ook eerst eens met mijn eigen ogen bekijken vooraleer ik mijn minister van ruimtelijke ordening dit gebied nationaal laat beschermen.

ANGÈLE : Daar kan ik u alleen maar gelijk in geven, majesteit. En, eerlijk gezegd, zo speciaal vind ik dit bos nu ook weer niet. Goed, er staan natuurlijk veel bomen en struiken maar voor de rest....

SISI : Precies! Maar wat jij nog niet weet, mevrouw Angèle, is dat er hier, in dit bos, nog heksen leven... en een draak en nog andere rare dingen waarvan wij dachten dat die alléén in sprookjes voorkwamen...

ANGÈLE : Brrr... dat vind ik nu eens geen prettig nieuws. *(staat op)* Laat ons dan toch maar liever vertrekken, koningin, want ik hou helemaal niet van heksen en van draken nog minder.

SISI : Ach, dat geloof je toch allemaal niet? Frodie sprak daarover maar ik denk dat hij gewoon naar sterke argumenten zocht om zijn vraag tot bescherming kracht bij te zetten. Maar, zoals ik al zei, ik vond hem een leuke kerel en dus was ik bereid om hier een kijkje te komen nemen. Blijf nog even zitten, Angèle, we gaan eerst een slokje drinken en een koekje eten en daarna keren we terug.

ANGÈLE : In orde majesteit. *(haalt uit haar tas een flesje drank en twee glazen én een pak koekjes. Ze eten en drinken)*

(In de achtergrond verschijnen twee mannen en een vrouw. Het zijn Boda en haar knechten Jef en Jos. Ze sluipen heel stil tot op zo'n twee meter van het bankje.)

BODA : Nu!

(Jef en Jos springen naar voor en grijpen de koningin en de hofdame vast. Hun hand komt voor de mond van de dames zodat ze geen geluid kunnen geven)

JEF : Ik heb ze!

JOS : Ik heb ze ook te pakken!

BODA : (*Komt erbij*) Hihhi... eindelijk... eindelijk heb ik u gevonden, koningin van mijn voeten.... Hihhi.... En ge hebt nog een ander scharminkel ook meegebracht... Hihhi... twee vliegen in één klap. Dat wordt feesten geblazen... Hihhi.... (*Ze haalt een flesje en een zakdoek uit haar zak*) Even laten inslapen... Hihhi.... (*giet een beetje vloeistof op de zakdoek en houdt die even aan de neus van beide dames. Ze zijn onmiddellijk bedwelmd en “hangen” nu in de armen van Jef en Jos*)

JEF : Ohla... dat is precies straf spul, madame Boda? Die koningin hangt hier al zo slap als een voddeken...

JOS : Jaja.. en dit scharminkel ook. Gij hebt wel geluk, hé Jef, die koningin is maar een mager geval maar dit madammeke weegt zeker dubbel zoveel.

JEF : Wat moeten we met die twee aanvangen, madame Boda?

JOS : Mag ik ze even laten neerliggen, madame Boda? Ze weegt gelijk een dode hond.

BODA : Hihhi.... dode hond... ja ja... dood... dat is hun bestemming.... Hihhi...
Breng ze nu naar de kelder van mijn kasteel. Ik moet nog iets heel moois verzinnen om die dwaze koningin een mooi einde te bezorgen... Hihhi... Dat zal haar leren!

JEF : 't Heeft niet veel zin meer van haar nog iets te leren als ze straks toch... (*doet beweging aan de hals*) ribbedebie is...

JOS : Misschien kunt ge deze eerst een beetje op dieet zetten, madame Boda. Dan weegt ze wat minder om... (*zelfde beweging als Jef*) om ribbedebie te gaan....

IGORIA : (*snel op uit de achtergrond*) Mama? Wat doe je? Wat is er gebeurd? (*ziet Sisi*) Maar dat is onze koningin! Mama!?

BODA : Hihhi... dat heb jij goed geraden Igoria. Je bent een slim meisje. Ons koninginnetje is lekker in de val gelopen en nu ik haar te pakken heb... hihhi... zal ze voor altijd... (*beweging aan de hals*) ribbedebie zijn.... Hihhi...

IGORIA : Maar dat kan toch niet, dat màg niet, mama. Wat heeft onze lieve koningin jou dan wel misdaan?

BODA : Misdaan? Euh.... Awel.... Euh.... Dat herinner ik mij niet zo goed... Hihhi... weet jij het nog, Jef?

JEF : Ikke? Euh... Nee, madame Boda... Ik heb een geheugen als een zeef... Ik weet zelfs nu al niet meer wie er hier in mijn armen hangt bewusteloos te zijn...

JOS : Dat is de koningin, Jef. Willen we verwisselen alstublieft?

BODA : Jos, weet jij nog wat die dwaze koningin mij misdaan heeft?

JOS : Ikke? Euh... nee, madame Boda. Ik heb ook een zeef als geheugen en ik weet zelfs al niet meer welk zwaargewicht ik hier in de kuip heb... allez, in mijn armen, wil ik zeggen...

IGORIA : Mama, de koningin heeft jou helemaal niets misdaan. Ik weet daar niets van! Je moet haar en die andere dame onmiddellijk terug vrijlaten!

JOS : Dat vind ik een héél goed gedacht van juffrouw Igoria.

BODA : Jij moet zwijgen, Jos, of ik laat je ook eens aan mijn zakdoek ruiken. Ik eis dat jij mij nu vertelt wat die dwaze koningin mij misdaan heeft!

JOS : Euh.... Ze heeft euh.... Awel... ik geloof dat ik denk dat ze... euh.... Dat ze eens patatten van u heeft gestolen, madame Boda!?

JEF : Hoezo? We gaan altijd om patatten naar de supermarkt, Jos. Noch Madame Boda, noch haar man, meneer Casanova, noch haar dochter Igoria hebben ooit vanzeven patatten gezaaid...

JOS : Natuurlijk niet! Patatten worden geplant, stom kieke!

BODA : Genoeg! Inderdaad Jos, je hebt gelijk. Hihhi... Die smerige koningin heeft een zak aardappelen van mij gestolen en dat was ik wel vergeten maar dat heb ik haar nooit vergeven!

IGORIA : Mama, dat zijn leugens. Je moet de koningin vrijlaten. Ik ga alles aan papa vertellen.

BODA : Vertel maar... Hihhi... die ouwe kwibus weet toch van niets meer. Hij is zo gek als een achterdeur... Hihhi... Doe maar!

(Igoria loopt weg)

JEF : Tiens, een gekke achterdeur? Heb ik nog nooit gezien... Gij, Jos?

JOS : Euh... ja... ja... ik geloof het wel... ze zat samen met mij in het gekkenhuis,

geloof ik... maar 't is al een tijdje geleden... ik weet niet zeker of het een achterdeur was... 't zou evengoed een voordeur kunnen geweest zijn...

BODA : Genoeg gezeverd, kalfskoppen! Breng die twee madammekes nu naar het kasteel! Ik ga alvast de kelderdeur openmaken. *(snel af)*

JOS : Nu dat ze het zegt... 't zou evengoed een kelderdeur kunnen geweest zijn die zo zot was als ik... Euh, Jef, moet ik die zware madame alléén naar het kasteel sleuren?

JEF : Natuurlijk. Kijk, ik ben al weg met mijn koninginnetje. Salut! *(sleept Sisi weg)*

JOS : *(legt Angèle op de grond, drinkt van het flesje en neemt een koekje. Krabt zich in de haren.)* Ik krijg hier verdorie altijd het zwaarste werk. Moesten er nu wieltes onder die madame staan hé.... Maar ja, natuurlijk... dat is dé oplossing: rollen! *(de daad bij het woord voegend rolt hij Angèle van het toneel, terwijl hij zegt)* Nog goed dat ik de slimste van ons twee ben. Daar zou Jef nooit aan gedacht hebben!

(Eens Jos en zijn slachtoffer weg zijn dooft het licht. Het bankje, de tas, het flesje en de koekjes worden weggenomen en als het licht terug inkomt is er, behalve de onbeweeglijke vleesetende struik, niemand op het toneel. Er klinkt akelige muziek die even later plots stopt. Dan komt de struik in beweging.)

STRUIK : Goeiedag, hallo, bonjour. Mag ik mezelf even voorstellen? Ik ben Victor Gustaaf Tariër, kortweg V.G. Tariër... een vleesetende struik. Iedereen hier in het bos kent mij en mijn reputatie. Want ik eet niet alléén vlees, nee, nee, wie door mij aangeraakt wordt die krijgt bijna onmiddellijk een soort spinnenziekte... Hahaha.... Elk levend schepsel dat mij aanraakt wordt langzaam gevangen in een web en sterft na enkele weken een vreselijke verstikkingsdood. Hahaha.... De vogeltjes en alle andere dieren wéten hoe gevaarlijk ik ben maar toch heb ik er af en toe eentje vast en dan is het smullen geblazen. Hahaha.. Maar mensen kan ik niet opeten, hoe graag ik het ook zou willen, maar ze zijn te groot en te lomp en te zwaar... Ik zou er misschien wel een overbelaste maag kunnen van krijgen. Maar ik hou niet van mensen en zeker niet van de heksen die hier in het bos, even verderop, wonen. Bah....

Weet je dat zij de ziekte die ik veroorzaakt de “heksenziekte” noemen!? Dat is toch niet eerlijk, het is mijn ziekte.. Eigenlijk zou ze de VeGeTarische webziekte moeten heten... Hahaha.... *(kijkt opzij)* Ohlala, even stil zijn, ginds komt een lelijke heks aangewandeld. Dat ze maar niet te dicht komt of ik heb haar te pakken.... Hahaha.... *(zet zich opnieuw onbeweeglijk)*

LOTUS : *(op, kijkt rond)* Zijn er nu verdorie nergens paddenstoelen te vinden? Ik moet van onze opperheks paddenstoelentaart maken maar ik vind nergens ook maar één paddenstoeltje. Ik denk dat de kabouters ze allemaal hebben gestolen om er kabouterstoeltjes van te maken om ze te verkopen in hun Internationale Kabouter Ersatzmeubelen Afdeling of kortweg IKEA .. *(speurt weer op de grond en komt nu vlak bij de struik.)*

STRUIK : *(steekt zijn hand uit en raakt Lotus aan haar hoofd).* Hahaha... ik heb je aangeraakt, lelijk scharminkel. Hahaha... gedaan met paddenstoelentaart te maken.

LOTUS : *(Springt geschrokken opzij)* Oh nee! Oh nee! 't Is niet waar, hé!? Die smerige, gevaarlijke struik heeft mij aangeraakt. Ik ben gedoemd om te sterven en ik ben nog zo jong. *(ze wil de struik te lijf gaan maar houdt zich net op tijd in)* Ah nee, Lotus, niet doen want hoe meer je die lelijkaard raakt hoe sneller de heksenziekte zal toeslaan!

STRUIK : Hahaha... dat heb je goed geraden, domme heks! Ga nu maar terug naar je collega's, ze zullen blij zijn dat je er bent. En wees gerust, deze VeGeTarische ziekte is niet besmettelijk, hoor... alléén jij gaat er aan dood... Hahaha.... Als dat geen goed nieuws is!

LOTUS : Lelijk monster dat je bent! Maar ik ben nog niet dood! Ik zal vechten tegen die vuile ziekte, wij zullen alle grote middelen inzetten om mij te genezen. Onze opperheks zal zeker iets kunnen brouwen, een drankje, dat mij zal genezen. Bah, lelijkaard, ik zal ervoor zorgen dat jij binnen de kortste keren omgehakt wordt. Salut!! *(en snel loopt ze weg)*

STRUIK : *(kijkt haar na)* Hahaha... sukkel van een heks. Niemand zal jou kunnen genezen, zelfs niet de geleerdste dokters van de hele wereld! Zelfs in Amerika kunnen ze het niet en daar zijn ze zo slim... zeggen ze... Hahaha... en wie zal zij vinden om mij te komen omhakken? Geen mens die dat durft en dan nog